



ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1115

27.07.2024 (135)

Michael Kühnen

Az NSDAP programja Újjonnan kommentált

2. rész

1 AZ ÖNRENDELKEZÉSI JOG

"Követeljük az összes németek egyesítését, a népek önrendelkezési jogának eredményeként, egyetlen Nagy-Németországban."

A nemzetiszocialista párt a népek önrendelkezési jogát vallja. Ez az ember biológiai természetéből ered:

A természet nagy változatosságban hozott létre fajokat és népeket - ezt a sokféleséget meg kell őrizni, mert ezzel védjük és előmozdítjuk magát az életet. A természetvédelem nemcsak a kihalt vagy veszélyeztetett állat- és növényfajok védelmét jelenti, hanem a természetben kialakult fajok és népek megőrzését is. Mi emberek is a természethez tartozunk!

A népek azonban csak szabad népekként maradhatnak fenn és fejlődhetnek, olyan népekként, amelyek szabadon határozhatják meg saját sorsukat a saját vitathatatlan életükben: Szabad, büszke és egészséges népek egészséges és természetes környezetben, akik völkisch életükben megvalósítják a négy szabadságot:

- * A nemzetgazdaság szabadsága
- * A nemzeti joghatóság szabadsága
- * A népvédelem szabadsága
- * A nemzeti kultúra szabadsága

Az önrendelkezési jog akkor valósul meg egy nép számára, ha e nép tagjai egy zárt települési térségben maguk határozzák meg nemzeti sorsukat, és megvalósították a négy szabadságjogot!

Nép alatt az azonos vérkeveredésű emberek közösségét értjük, akiket a közös nyelv, kultúra és történelem köt össze. Egy ilyen népnek joga van az önrendelkezéshez. De mint minden jog a küzdelem és a kiválasztottság világában, ez a jog sem hullik az ember ölébe - egy népnek semmit sem adnak, a jogaiért meg kell küzdenie! Ehhez kell az AKARAT - egy nép szabadságához nem elég, ha a nép tagjai a nemzeti közösség biológiai tagjai, hanem ennek a ténynek tudatában is kell lenniük, és akarniuk is kell azt. Csak az önmagát igenlő nép válik nemzetté - és csak egy nemzet tud küzdeni az önrendelkezési jogáért és megőrizni szabadságát!

Ezért nemzeti párt a nemzetiszocialista párt - a nép akaratát ébreszti a nép közösségére, a nép akaratának közösségéért (nemzetért) küzd.

A nemzetiszocialista párt ezen az alapon harcol a német nép önrendelkezési jogáért. Ez a közös közép-európai élettérben élő összes németek akaratlagos egyesítésén keresztül valósul meg. Ez mindenekelőtt harc népünk lelkéért, nemzeti akaratának újraélesztéséért. Mielőtt bármilyen állami rendezési kérdés, vagy akár határkérdés is sikerrel kecsegtető módon megoldható lenne, minden németnek az akaratlagos egyesülését kell megvalósítani, mert csak egységes nemzeti közösség létezhet és győzhet a népek létért folytatott harcában!

Az NSDAP erre a - kezdetben akaratlagos - összefogásra törekszik MINDEN német számára, akik együtt telepednek le - függetlenül az európai államhatároktól. Ennek a nemzetnek, amely aztán létrejön, nem kell minden körülmények között és kezdettől fogva nemzetállami formát öltenie - a német nemzetállam, ahogy a történelem tanítja, egyszerre túl gyenge és túl erős Európa számára: túl erős ahhoz, hogy a kisebb szomszédok és a térségen kívüli hatalmak magától értetődően elismerjék létezését, túl gyenge ahhoz, hogy ezt az elismerést hatékonyan és tartósan kikényszerítse és érvényesítse.

Az NSDAP tehát kezdetben arra szorítkozik, hogy Nagy-Németországért mint nemzetért követeljen és harcoljon, vagyis hogy minden németet a közösség akaratával töltsön el, és a négy nemzeti szabadságjogot állítsa vissza ebben a népközösségben. Ebben látja belső nemzeti harci és nevelői küldetését!

2 IGAZSÁGOS BÉKEREND

"Követeljük a német nép egyenlő jogait a többi nemzettel szemben. A versaliesi és a st. germaini békeszerződések hatályon kívül helyezését."

A nagynémet nemzet megteremtése nem csak az összes németek önkéntes egyesítésének problémája. Éppúgy összefügg az igazságos béke rendjének problémájával is:

A 20. század két európai polgárháborúja megsemmisítette az európai világhatalmat, és kontinensünket többé-kevésbé tehetetlen és erőtlen protektorátusként adta át idegen hatalmaknak. Ezek az öngyilkos testvérháborúk nemcsak Németországot tették tönkre, hanem végső soron minden európai hatalom elvesztette szabadságát, függetlenségét és önrendelkezését, még olyannyira is, hogy "győztes hatalmaknak" nevezték magukat. Az egyetlen igazi győztes az USA volt, amely végül mindkét háborút eldöntötte, majd a Szovjetunióval együtt felosztotta Európát.

De Németországot, amely mindkét háborúban Európa európai központú újjászervezéséért harcolt, érte a legnagyobb csapás. Az egykor legerősebb szárazföldi hatalomnak és európai kontinensünk szívének ez az európai feladata félreértett maradt - félreértették a szomszédos nemzetek, akik csak egy felemelkedő versenytárs megsemmisítésében reménykedtek, és ezzel végzetesen meggyengítették magukat és egész Európát - félreértették azonban sok német is, akik gyakran elfelejtették, hogy a birodalom eszméje sohasem egy német nemzetállamhoz kötődött, hanem egy igazságos európai nagyobb rend iránti kötelezettséget tartalmazott - a Római Birodalom és az Első Német Birodalom hagyományában! Az első világháborúban egyik fél sem értette meg, hogy már nem a nemzeti egoizmusról van szó, hanem Európáról, annak világuralmi erejéről és ősi, nagyszerű kultúrájáról, a szabadságról és az összes európai népek megfelelő fejlődéséről, amelyeket egyre inkább fenyegetnek a térségen kívüli hatalmak.

De amikor 1918-ban az USA beavatkozása Németország ellen billentette a sors mérlegét, ez a probléma teljesen világossá vált:

Németország még mindig egy jelentősen meggyengült, de nagy állam volt, a hatalmas európai gyarmatbirodalmak látszólag még mindig ellenállhatatlanul léteztek - és a "győztes hatalmak", Franciaország és Anglia úgy gondolták, hogy a Németország felett aratott nehezen kivívott győzelmükkel hatalmuk új csúcsára értek.

De a figyelmeztető jelek félreérthetetlenek voltak:

A nyugati hatalmak kivétel nélkül súlyosan eladósodtak az USA-nak, és titokban tisztában voltak azzal, hogy az USA által nyújtott hatalmas segítség nélkül nem lett volna lehetséges a Németország feletti győzelem - és egyetlen hatalom sem ad önzetlenségből segílyt, mögötte amerikai gazdasági érdekek álltak, amelyek nemcsak Németországgal, hanem végső soron az európai gyarmatbirodalmakkal szemben is ellenségesek voltak:

Az ő akaratuk szerint a jövőben már nem az európai hatalmaknak, hanem az USA-nak kell uralnia a világ gazdaságot.

Messze keleten pedig a kommunista rémuralom a Szovjetunió formájában alakult ki, amelynek végső soron szintén Európa leigázása volt a célja. Ilyen körülmények között a győztes nyugati hatalmak uralkodói óriási felelősséget viseltek az összes európai nép sorsáért, amikor Versailles-ban összeültek, hogy a Németországgal való békéről tárgyaljanak. Sok megfontolt európai tudatában volt ennek, és maguk a népek is vágytak a békére és az igazságosságra.

Ehelyett azonban Versailles-ban olyan diktátumot fogadtak el, amely nemcsak megfosztotta Németországot becsületétől és gyarmatbirodalmától, hanem végső soron lehetetlenné tette számára, hogy szabad nemzetként fennmaradjon! A versailles-i diktátumot Németország soha nem ismerhette el békének - csak amíg gyenge és becstelen volt, addig tudta és kellett elfogadnia. Ezt mindenki tudta - csak a következmények voltak mások:

A nyugati hatalmak arra a következtetésre jutottak, hogy Németországot ezért örökre gyengén kell tartani, de a német nacionalisták azt követelték, hogy Németországnak vissza kell nyernie erejét, hogy ezt a gyalázatos győztes diktátumot utána széttéphesse.

Ebben a versallizmus elleni küzdelemben az NSDAP állt az élre, ahogyan azt programja is előírta. A Nagynémet Birodalom 1938-as megalapításával a diktatúra megszűnt, és Németország ismét szabad lett. Európának ismét esélye nyílt arra, hogy megtalálja az igazságos rendet - de a kapitalista háborús uszítók ismét megsemmisítő háborút indítottak Németország ellen. Európa uralkodói vakon vagy rosszindulatúan nem népeik érdekeit szolgálták, hanem azokat, akik Európát és befolyási övezeteit el akarták pusztítani, hogy a romokon felépítsék az Arany vagy a Vörös Internacionálé "egy világát"!

Ha ma a békemozgalom a nukleáris megsemmisítés veszélye ellen harcol, nem szabad elfelejtenie, hogy kik igázták le, osztották fel Európát, és két világháború segítségével teremtették meg a jelenlegi életveszélyes helyzetet:

Az Egyesült Államok és a Szovjetunió. A Wall Street-en ülnek a világ pénzvilágának háborús uszítói, akik az európai népeket két világháborúba sodorták - és nem haboznak majd elpusztítani őket egy harmadikban, ha az az ő érdekeiket szolgálja!

Csak egy európai békerend és egy európai Monroe-doktrína (Európa az európaiaknak) biztosíthatja a békét. Ez azt jelenti: az európaiaknak rá kell venniük az idegen gyarmatosító hatalmakat, az USA-t és a Szovjetuniót, hogy visszavonuljanak, és saját kezükbe vegyék sorsukat.

Az NSDAP ezért küzd a német népen belül. Ugyanakkor azonban rámutat arra, hogy az európai béke rendje csak az európai nemzetek egyenlősége alapján képzelhető el:

Ahogy egykor Versailles és St. Germain diktátumai ellen harcolt, úgy harcol ma a jaltai és potsdami megállapodások ellen, amelyek nemcsak Németországot osztották meg, hanem közvetve egész Európát alávetették az idegen erőszaknak!

Az igazságosság azt jelenti: véget vetni annak az igazságtalanságnak, amelyet Németország 1918 óta, sőt 1945 óta még inkább elszenvedett!

Nekünk nem elsősorban a német nemzetállam és annak államhatárai a fontosak - nekünk nemzetünk szabadsága, egysége és függetlensége, valamint a "győztes hatalmakkal" szembeni egyenjogúsága a fontos. Ezekhez az egyenlő jogokhoz tartozik az is, hogy a németek újra letelepedhetnek mindenütt, ahol évszázadok óta élnek, és ahonnan 1945 után a nemzetközi jog megsértésével brutálisan elűzték őket - és ott szabadon, természetüknek és hagyományaiknak megfelelően a német nemzet részeként élhetnek.

Csak így lesz biztosítva a német nemzet egyenjogúsága, és csak így lesz lehetséges az igazságos béke rendje, ami a szabadság és Európa világszintű státuszának visszaszerzésének előfeltétele.

Ebben látja az NSDAP döntő külpolitikai küldetését és békepolitikai célját!

